

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
6.K.31.532/2016/21.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a [REDACTED]
[REDACTED] felperesnek a [REDACTED]
[REDACTED] alperes ellen szociális ügyben hozott
közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

V É G Z É S T

A bíróság a per tárgyalását felfüggeszti, és az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi a 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet 1. § (5) bekezdés c) pont alaptörvény-ellenességének megállapítása és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.31.532/2016. számon indult ügyben történő alkalmazási tilalmának elrendelése végett.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

1. Az irányadó tényállás

Budapest Főváros Kormányhivatala T-BPP-182681-6/2015. iktatószámú határozatával 2015. szeptember 21. napján a felperes fogyatékosági támogatás megállapítása iránti kérelmét elutasította. Határozatának jogalapja a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: **Fot.**) 23. § (1) bekezdésének e) pontja, valamint a súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet (a továbbiakban **R.**) 1. számú mellékletének 5. és 6. pontja. Az első fokon eljáró hatóság hivatkozott továbbá arra, hogy a Rehabilitációs Ellátási és Szakértői Osztály véleménye szerint a felperes nem minősül súlyosan fogyatékosnak és halmozottan fogyatékosnak, figyelemmel arra, hogy az 1. számú mellékletben nevesített segédeszköz állandó használatára nem szorul.

A felperes fellebbezése folytán eljárva alperes T-KP-1684-2/2016. iktatószámú határozatával 2016. február 3. napján az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az alperes a másodfokú szakértői bizottság véleménye alapján megállapította, hogy az elsőfokú hatóság helyesen alkalmazta a Fot. és a R. előírásait.

A felperes kereseti kérelmében indítványozta a jogerős határozat bírósági felülvizsgálatát. Egyebek mellett arra hivatkozott, hogy a R. diszkriminálja a felperest, amennyiben a jogszabály a támogatás folyósítását nem a (mozgásszervi korlátozottság) állapotához, hanem a (mozgásszervi) eredetű köti, ezzel mind az ugyanolyan mozgásszervi korlátozottsággal járó, de mozgásszervi eredetű betegséggel rendelkezőkkel szemben, mind pedig törvényes támogatás hiányában a mozgásszervi korlátozottsággal nem rendelkezőkkel szemben hátrányosan megkülönbözteti.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 111 / 08 - 0 / 2018	
Érkezett: 2018 JAN 02.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 5 db	

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte, fenntartotta a határozatában foglaltakat.

A perben kirendelt igazságügyi orvosszakértői lelet és vélemény megállapította, hogy a felperesnél a jogszabályban rögzített súlyos fogyatékoság megállapításához szükséges feltételek nem állnak fenn, azaz a felperes nem minősíthető súlyos mozgásszervi fogyatékosnak, figyelemmel arra, hogy a felperesnél **mozgáskorlátozottsággal járó**, de nem mozgásszervi eredetű megbetegedés áll fenn az alsó végtagok vizenyője formájában, továbbá az alsó végtagi idült vizenyő a R. 1. sz. mellékletének 6. pontjában megfogalmazott mozgásszervi megbetegedések között nem szerepel, valamint a felperes által a helyváltoztatáshoz időnként használt segédeszköz (rollátor) nem szerepel a R. 5. pontjában felsorolt segédeszközök között.

2. A vonatkozó jogszabályi rendelkezések

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (Fot.)

23. § (1) Fogyatékosági támogatásra az a 18. életévét betöltött súlyosan fogyatékos, az ellátás igénylésének időpontjában Magyarországon élő magyar állampolgár, letelepedett, valamint bevándorolt jogállású személy, továbbá a magyar hatóság által menekültként, illetve hontalanként elismert személy jogosult, akinek

e) a mozgásrendszer károsodása, illetőleg funkciózavara miatt helyváltoztatása a külön jogszabályban meghatározott segédeszköz állandó és szükségsszerű használatát igényli, vagy a külön jogszabály szerinti mozgásszervi betegsége miatt állapota segédeszközzel eredményesen nem befolyásolható (mozgásszervi fogyatékos).

A súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól szóló 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet

1. § (5) A Fot. 23. § (1) bekezdése e) pontja alkalmazása során mozgásszervi fogyatékosnak azt a személyt kell tekinteni, aki

...

c) az 1. számú melléklet 6. pontjában meghatározott mozgásszervi betegségben szenved és emiatt állapota segédeszközzel eredményesen nem befolyásolható.

1. számú melléklet

5. Mozgásszervi fogyatékosnak kell tekinteni azt a személyt, akinek a mozgásrendszer károsodása vagy funkciózavara miatt a helyváltoztatása az alább felsorolt segédeszközök állandó és szükségsszerű használatát igényli:

a) végtag protézisek

aa) alsó végtag protézisek (egy végtagra)

- lábszárcsonkra,

- combcsonkra,

- csípőízületi csonkra,

- alsó végtag fejlődési rendellenességeire,

ab) felső végtag protézisek (mindkét végtagra)

- alkarcsónkra,

- felkarcsónkra,

- vállcsonkra,

ac) felső végtag protézisek (egy végtagra)

- alkarcsónkra,

- felkarcsónkra,

- vállcsonkra,

feltéve, hogy a másik felső végtag is olyan mértékben bénult, csonkolt vagy deformált, hogy az a manipulációs képességet jelentős mértékben korlátozza;

b) ortézisek

ba) alsó végtag ortézisek (mindkét végtagra)

- alsó végtag izomzatának bénulása esetén dinamikus rögzítéssel ortézisek,

- járógépek,

bb) felső végtag ortézisek (mindkét végtagra)

- felső végtag izomzatának bénulása esetén,

bc) egy alsó és egy felső végtag ortézis,

bd) egy felső végtag ortézis, feltéve, hogy a másik felső végtag is olyan mértékben bénult, csonkolt vagy deformált, hogy az a manipulációs képességet jelentős mértékben korlátozza,

be) egy végtag ortézis és gyógyászati segédeszköznek minősülő gerinc ortézis;

c) személyes mozgás nem testen viselt segédeszközei

ca) egy karral működtetett járóeszközök

- hónalj- és könyökmankók, abban az esetben, ha a kérelmező protézis vagy ortézis állandó használatára az állapotából következően nem képes,

- könyökmankók, abban az esetben, ha a kérelmezőnek mindkét alsó végtag bénulása, illetve azok súlyos deformitása, vagy a végtagok egymástól eltérő rövidülése miatt nehéz ortopéd cipőt kell viselnie, amennyiben a végtagok súlyos sérülése a végtag térfogat, és ezáltal az izomerő jelentős csökkenését okozza,

cb) kerekesszékek (ideértve az olyan helyváltoztatást szolgáló eszközt is, amely valamilyen életfunkciót fenntartó készülékhez kötött)

- kézi meghajtású,

- elektromos kerekesszék.

6. Mozgásszervi fogyatékosnak kell tekinteni azt a személyt is, akinek

a) mindkét felső végtagja a manipulációs képességet olyan jelentős mértékben korlátozóan bénult, csonkolt, deformált vagy torzult, amely önmagában vagy műtéti korrekcióval alkalmas lehet alapfunkciók elvégzésére, de a felső végtag protézis használata esetén e funkciók ellátására már nem lenne képes;

b) legalább két végtagra vagy egy végtagra és a törzsre kiterjedő tartós ízületi, illetve izommerevsége, bénulása, vagy csont-, illetve ízületi deformitása van, amennyiben ez az állapot a mozgást vagy az érintett testrészek használatát súlyos mértékben akadályozza;

c) túlmozgással együttjáró súlyos mozgáskoordinációs zavara a járást vagy a motoros képességeket jelentős mértékben akadályozza.

2007. évi XCII. törvény

a Fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezmény és az ahhoz kapcsolódó Fakultatív Jegyzőkönyv kihirdetéséről

2. cikk

Meghatározások

A „fogyatékossgal alapján történő hátrányos megkülönböztetés” a fogyatékossgal alapuló bármilyen különbségtételt, kizárást vagy korlátozást jelent, amelynek célja vagy hatása valamilyen emberi jog és alapvető szabadság másokkal azonos alapon történő elismerésének, élvezetének vagy gyakorlásának csorbítása vagy semmibe vétele a politikai, a gazdasági, a szociális, a kulturális, a civil élet terén, vagy bármely egyéb területen. [...]

4. cikk

Általános kötelezettségek

1. A részes államok kötelezettséget vállalnak arra, hogy biztosítják és elősegítik valamennyi alapvető emberi jog és szabadság teljes megvalósulását valamennyi fogyatékossgal élő személy számára, a fogyatékossgal alapján történő bármiféle hátrányos megkülönböztetés nélkül. Ennek érdekében a részes államok vállalják, hogy:

- a) meghoznak minden megfelelő jogalkotási, közigazgatási és egyéb intézkedést a jelen Egyezményben foglalt jogok végrehajtása érdekében;
- b) megtesznek minden megfelelő intézkedést, ideértve a jogalkotási lépéseket a fogyatékossgal élő személyek hátrányos megkülönböztetését tartalmazó törvények, rendelkezések, szokások és gyakorlat módosítása vagy eltörlése érdekében;
- e) minden megfelelő intézkedést meghoznak bármely személy, intézmény vagy magánvállalkozás által a fogyatékossgal alapján történő hátrányos megkülönböztetés felszámolása érdekében;

5. cikk

Egyenlőség és hátrányos megkülönböztetéstől való mentesség

- 1. A részes államok elismerik, hogy a törvény előtt minden személy egyenlő, és mindenféle hátrányos megkülönböztetés nélkül jogosult a törvények által nyújtott védelemre és kedvezményre.
- 2. A részes államok megtiltanak a fogyatékossgal alapján történő bármilyen hátrányos megkülönböztetést, és minden téren biztosítják a fogyatékossgal élő személyek számára a hátrányos megkülönböztetéssel szembeni egyenlő és hatékony jogi védelmet.
- 3. Az egyenlőség előmozdítása és a hátrányos megkülönböztetés eltörlése érdekében a részes államok minden megfelelő lépést megtesznek, így biztosítva az ésszerű alkalmazkodást.
- 4. A fogyatékossgal élő személyek tényleges egyenlőségének előmozdításához és eléréséhez szükséges különleges intézkedések a jelen Egyezmény értelmében nem tekintendők hátrányos megkülönböztetésnek.

3. Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései

XV. cikk

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, *fogyatékossgal*, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(5) Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a *fogyatékkal élőket*.

XIX. cikk

(1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, *fogyatékossgal*, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.

4. A bíróság álláspontja

Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy Magyarország az alapvető jogokat bármely megkülönböztetés, ezen belül *fogyatékossgal* miatti különbségtétel nélkül biztosítja. Az Alkotmánybíróság már több határozatában foglalkozott a korábbi Alkotmány 70/A. §-ának és a jelenleg hatályos Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének értelmezésével, mely során megállapította, hogy a jogegyenlőség lényege, hogy az állam, mint közhatalom, s mint jogalkotó

köteles egyenlő elbánást biztosítani a területén tartózkodó minden személy számára. Az állam joga – és egyben bizonyos körben kötelezettsége is –, hogy a jogalkotás során figyelembe vegye az emberek között ténylegesen meglévő különbségeket (61/1992. (XI. 20.) AB határozat). Az Alaptörvény XV. cikkének (5) bekezdése továbbá különleges gondoskodásra szoruló és külön védelmet igénylő csoportként emeli ki -többek között- a fogyatékkal élőket. Az Alaptörvény fentebb idézett rendelkezései mellett a XIX. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a fogyatékkal élő magyar állampolgárok törvényben meghatározott támogatásra jogosultak.

A bíróság álláspontja szerint a jelenleg hatályos Fot. 23. § (1) bekezdés e) pontja szerint a R. 1. § (5) bekezdés c) pontja, valamint a R. 1. sz. melléklet 6. pontjának szabályozása indokolatlanul tesz különbséget a fogyatékkal élő támogatást igénylő személyek között a tekintetben, hogy a támogatást igénylő személy fennálló – és jelen perben szakértő által sem vitatott – mozgáskorlátozottsággal járó **állapota** mozgásszervi **eredetű** betegségből ered-e vagy sem. A bíróság véleménye szerint a szabályozásnak nem az adott személy mozgásszervi eredetű megbetegedéséhez kellene kötnie a támogatásra jogosultság feltételét, hanem a ténylegesen fennálló, a támogatást igénylő személy mozgáskorlátozott állapotához, valamint ennek nyomán a mozgáskorlátozottság mértékéhez. A jelenlegi szabályozás a fentebb hivatkozott alaptörvényi és jogszabályi rendelkezések értelmében tehát vélhetően indokolatlanul diszkriminatív azokkal a támogatást igénylő személyekkel szemben, akiknek mozgáskorlátozott állapota nem mozgásszervi, hanem más egészségügyi problémából fakad.

Mindezekre figyelemmel a bíróság az általános alkalmazási tilalom kimondását az Alaptörvény XV. cikk (2) és (5) bekezdésében foglalt egyenlőségi szabály, az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdése és a 2007. évi XCII. törvény 2. cikk, 4. cikk és 5. cikkében foglalt követelmények érvényesülése érdekében kéri az Alkotmánybíróságtól.

5. A bíróság indítványa

A bíróság a fentiek alapján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 25. § (1) bekezdése és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján indítványozza, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet 1. § (5) bekezdés c) pontjának alaptörvény-ellenességét, és mondja ki annak perbeli alkalmazhatatlanságát.

A bíróság a per tárgyalásának felfüggesztéséről az Abtv. 25. § (1) bekezdése és az 1952. évi III. törvény (Pp.) 155/B. (3) bekezdése alapján rendelkezett.

A végzés ellen a Pp. 155/B. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek.

Budapest, 2017. november 27.

dr. Nagy Anita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

